

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

Županijski sud u Osijeku, u vijeću za mladež sastavljenom od suca Vlaste Šimenić-Kovač, predsjednika vijeća, te suca za mladež Mladena Radičevića i suca Miroslava Rošca, članova vijeća, uz sudjelovanje Matee Rupčić, zapisničara, u kaznenom predmetu osuđenika D [REDACTED] F [REDACTED] OIB: [REDACTED] zbog kaznenog djela iz članka 172 stavak 1 i 2 Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 i 114/22 – nastavno: KZ/11) i dr., odlučujući o žalbi osuđenika podnesenoj protiv rješenja Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj Kvm-[REDACTED], u sjednici vijeća održanoj 18. lipnja 2026..

Odbija se žalba osuđenika D. P. kao neosnovana, te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

1. Presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj [REDACTED] [REDACTED] od 23. listopada 2025. na temelju članka 564 stavak 4 Zakona o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24 i 72/25 – nastavno: ZKP/08) opozvana je uvjetna osuda osuđeniku D. [REDACTED] F. [REDACTED] izrečena presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj [REDACTED] od 15. siječnja 2024., pravomoćna 12. ožujka 2024. na način da će se kazna zatvora u trajanju 10 (deset) mjeseci izvršiti.

2. Protiv te presude žalbu je podnio osuđenik D. P. putem branitelja [REDACTED] odvjetnika iz Rijeke, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni odnosno opozivu uvjetne osude, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine ili preinači te utvrdi primjereni rok za ispunjenje obveze.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku je na temelju članka 474 stavak 1 ZKP/08 razgledalo spis predmeta.

5. Žalba osuđenika D■■■■ P■■■■ nije osnovana.

6. Osuđenik D■■■■ P■■■■ se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka ne konkretizirajući o kojoj se povredi radi te zbog povrede kaznenog zakona. Ispitujući pobijanu presudu u tome dijelu po službenoj dužnosti shodno članku 476 stavak 1 ZKP/08 vijeće je utvrdilo da je pobijanu presudu donio prvostupanjski sud kao ovlašteno tijelo, da nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468 stavak 1 točke 1, 5, 6, 9-12 ZKP/08 i članka 468 stavak 2 ZKP/08, niti da bi na štetu osuđenika bio povrijeđen kazneni zakon.

7. Osuđenik D■■■■ P■■■■ se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i navodi da prvostupanjski sud nije utvrdio koliki je točno iznos uplaćen na ime uzdržavanja, koje su okolnosti dovele do nesporazuma u plaćanju, niti pravu volju i nastojanje osuđenika da uplati potpuni iznos određen presudom. Stoga prvostupanjski sud pogrešno smatra da osuđenik ne izvršava svoju obvezu, jer je isti izvršava iako nepotpuno i bez ikakve namjere te je bio u stvarnoj zabludi zbog čega nije ispunio dosuđenu obvezu.

7.1. Nije u pravu osuđenik kada pobija prvostupanjsku presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, prvenstveno valja istaći kako je presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj ■■■■■ 15. siječnja 2024., koja je postala pravomoćna 12. ožujka 2024. osuđenik (tada optuženik) proglašen krivim zbog kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece – povreda dužnosti uzdržavanja iz članka 172 stavak 1 i 2 KZ/11 te osuđen na kaznu zatvora u trajanju 10 mjeseci, a potom mu je izrečena uvjetna osuda na način da se kazna zatvora u trajanju 10 mjeseci neće izvršiti ukoliko isti u vremenu provjeravanja 2 godine ne poćini novo kazneno djelo. Na temelju članka 62 stavak 1 točka 10 KZ/11 osuđeniku je naložena posebna obveza da uz stručnu pomoć nadležnog tijela za probaciju na način da u roku 1 godine i 6 mjeseci ispunji dospjelu obvezu uzdržavanja za mlt. sina Lorena Pangraca u ukupnom iznosu 4.485,03 eura, a na temelju odredbe članka 58 stavak 5 KZ/11 osuđenik je upozoren da sud može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrećene kazne zatvora ukoliko isti u roku koji mu je određen ne izvrši u potpunosti ili većoj mjeri posebnu obvezu iz članka 62 stavak 2 točka 10 KZ/11.

8. Prema podacima u spisu predmeta, prvostupanjski sud je prilikom donošenja naprijed citirane presude i određivanja posebne obveze iz članka 62 stavak 1 točka 10 imao u vidu mogućnosti osuđenika i zaključio da je navedeni novćani iznos u mogućnosti isplatiti na ime uzdržavanja djeteta mlt. ■■■■■ u vremenu od 1 godine i 6 mjeseci od pravomoćnosti presude, pri čemu je cijenio njegove materijalne mogućnosti s obzirom da je tijekom tog razdoblja bio zaposlen i ostvarivao redovita primanja.

8.1. Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da osuđenik svojom krivnjom nije izvršio posebnu obvezu koja mu je određena pravomoćnom sudsom odlukom, odnosno nije naknadio štetu, niti je pokazao bilo kakvu stvarnu namjeru da štetu uopće naknadi, a radi se o radno sposobnoj osobi koja ostvaruje redovita mjesećna

primanja (obrazloženje pobijane presude pod točkom 9.). Pored toga iz spisa predmeta proizlazi da se osuđenik nije odazivao na ročišta za opoziv uvjetne osude.

9. Prvostupanjska presuda postala je pravomoćna 12. ožujka 2024. te je rok za ispunjenje posebne obveze osuđeniku istekao 12. rujna 2025. godine, iako se u smislu odredbe članka 58 stavak 8 KZ/11 uvjetna osuda može opozvati nakon što je proteklo godinu dana od isteka roka određenog za izvršenje obveza iz članka 62 KZ/11, dakle do 12. rujna 2026. Pritom osuđenik svoju obvezu redovnog mjesečnog uzdržavanja kroz cijelo razdoblje od pravomoćnosti presude, dakle kroz više od 2 godine, niti jednom nije isplatio u cijelosti, osim u dijelu od 1.800,00 eura, iako je to nedvojbeno, i za ovaj sud, bio u mogućnosti. Naime, isti je radio i primao redovita mjesečna primanja na svoj račun te bio zaposlen bez prekida od 13. svibnja 2024., što proizlazi iz pregleda prometa računa osuđenika kod [REDACTED] Zagreb, a da pri tome nije odvajao dio zarade koju je ostvario za uzdržavanje mlt. djeteta [REDACTED]. Pri tome, to što je uplatio 1.800,00 eura nije od utjecaja na zakonitost odluke prvostupanjskog suda. Kraj takvog stanja stvari, osnovano je prvostupanjski sud osuđeniku opozvao uvjetnu osudu.

10. Stoga je ispravno prvostupanjski sud zaključio da su se stekli uvjeti iz članka 58 stavak 5 KZ/11 u svezi članka 564 stavak 4 ZKP/08 da se osuđeniku opozove uvjetna osuda i odredi izvršenje kazne u trajanju 10 mjeseci. Iz navedenog razloga proizlazi da žalbeni navodi osuđenika nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost presude prvog stupnja slijedom čega ju je valjalo kao neosnovanu odbiti.

11. Kako ne postoje razlozi zbog kojih se pobija prvostupanjska presuda, a ni povrede zakona iz članka 476 stavak 1 ZKP/08 na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, odlučeno je kao u izreci na temelju članka 482 ZKP/08.

Osijek, 18. lipnja 2026.

Predsjednik vijeća
Vlasta Šimenić-Kovač

